

Literatuur:

Drama in de DDR: Peter Hacks en Heiner Müller

Bloei van de literatuur, DDR 1965 - 1976

Na de dood van de grote inspirator Bertolt Brecht in 1956 stakte de ontwikkeling van het theater. In tegenstelling tot het proza was het drama uit de jaren zestig en zeventig van slechte kwaliteit. De hoofdmoot van de theaterschrijvers volgde de richtlijnen van de Partij. De werken van Heiner Müller en Peter Hacks vormden hierop een uitzondering.

Heiner Müller was theatermaker in de traditie van Brecht. Ook Peter Hacks had met Brechts hulp zijn ingang in de theaterwereld gevonden. Hacks was een controversiële persoon die vaak in opspraak kwam. Zo heeft hij een pleidooi gehouden vóór de bouw van de Berlijnse Muur.

Hacks en Müller hadden met hetzelfde dilemma te kampen: hoe konden zij in tijden van strenge censuur politiek toneel maken? Hoe meer de theatermakers schreven over maatschappelijke problemen, hoe meer ze onder vuur kwamen te liggen. Hacks en Müller richtten zich daarom niet meer op de ontwikkeling van de socialistische staat, maar op die van de mensheid in het algemeen. Emancipatie en vrijheidsstrijd stonden centraal in hun werk.

Müller hanteerde nog een andere truc die hij van Brecht had afgekeken. Hij bewerkte antieke stukken. De historische sfeer van de stukken sprak een groot publiek aan. Tegelijkertijd liet hij de actualiteit doorschemeren in zijn bewerkingen.

Door deze omzichtige aanpak verloor het werk van beide toneelschrijvers iets van de vroegere directheid en het jonge enthousiasme. Daar stond tegenover dat de toneelstukken meer verdekte en subtiele kritiek bevatten en daarmee misschien wel spannender werden.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel:

<https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/483/drama-in-de-ddr-peter-hacks-en-heiner-muller>